

probitate, vel misericordiam eternis Patris, vel Christi Servatoris meritum excedat.

67. I. Nam immensam, & ex aequo se erga omnes peccatores respicientes habentem misericordiam Dei Patris, tum infinita alia scriptura confirmant testimonia, tum verò ipse Iehovah testatissimam facit, apud Prophetam clamans: Vivo ego, nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur impius à sua via mala, & vivat. Ezech. 33, 11. & cap. 18, 21, 22. Si impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, OMNIVM iniquitatum eius non recordabor amplius.

68. Et Servator Ioh. 3, 16. Sic DEVS, inquit, dilexit mundum, vt Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat sed habeat vitam eternam.

69. II. Meriti verò Christi sufficientiam Apostolus Iohannes dilucidè asserit, scribens: Hic est propitiatio pro nostris peccatis: non pro nostris tantùm, sed pro totius mundi peccatis 1. Ioh. 2, 1. Et sanguis Filij Dei emundat nos ab OMNI peccato 1, Ioh. 1, 7.

70. Hinc D. Apostolus generalem infert Aphorismum, omni dubitatione maiorem: Vbi exuberavit peccatum, ibi exuberavit & gratia, Rom. 5, 20.

71. Qua de causa horrendas ac blasphemias Sacramentariorum voces, & Misericordiam Dei Patris,

Patris,